

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№19 (131)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
18 вересня '20

Курс – на якість

Дводенний семінар-практикум зі стратегічних питань проектування внутрішньої системи забезпечення якості освіти відбувся в ліцеї «Нова школа».

Визначено перспективний план запровадження внутрішньої системи проектування якості освіти. Це – початок проекту, який реалізує в ліцеї навчально-методичний центр з питань якості освіти і спрямований на створення в закладі ефективної системи забезпечення якості освіти.

Такі семінари-практикуми відбуватимуться й надалі

(не менше раз на місяць), а у фейсбуці буде створено групу «Освітняні нашої громади» – для дистанційного навчання вчителів ліцею. Про це розповів у фейсбуці Віктор Громовий – відомий в країні освітній експерт, публіцист, шеф-редактор порталу «Освітня політика». Він і провів захід у ліцеї.

Сімейний лікар має бути недалеко

З червня працює Ірина Пенкіна (на знімку праворуч) у Володимирівській амбулаторії. За цей час близько 700 людей задекларувало свій вибір її як сімейного лікаря.

– Майже всі жителі Володимирівки зробили це, – розповіла Ірина Вікторівна кореспондентові «Нашої громади», який завітав нещодавно у Володимирівську амбулаторію. – Жителі Аврамівки, Лісного – теж. А от у Могутньому мене обрало відносно небагато людей. Більшість, які раніш обрали собі сімейного лікаря в Кропивницькому, ще роздумує.

І все ж Ірина Пенкіна сподівається, що незабаром серед її декларантів суттєво побільшає жителів Могутнього, адже отримувати первинну допомогу в сусідній Володимирівці – зручніше, ніж у Кропивницькому.

рилізатор, щоб обробляти хірургічні інструменти, – доповнила лікарку медсестра Наталія Переверза. – До нас же й з відкритими травмами йдуть. Недавно звертався чоловік, який розрубав собі палець. Стерилізатор купила сільрада за гроші, які передав місцевий фермер.

Про те, що при виборі сімейного лікаря слід зважати на відстань до його кабінету, йдеться і в ось якому роз'ясненні Міністерства охорони здоров'я: «Можете звертатися до вашого лікаря з будь-якими питаннями, пов'язаними зі здоров'ям. Як показує світовий досвід, більшість проблем із здоров'ям вирішуються на рівні первинної ланки, особливо при вчасному зверненні. Лікарі первинної ланки не тільки обстежують пацієнтів та проводять лікування, а й видають направлення

Аби укласти декларації, жителям Аврамівки, Лісного, Могутнього навіть не довелося їхати у Володимирівку – лікарка сама прибула до них на службовому авто, а немічних відвідала вдома. З наступного тижня поїздки в Могутнє поновляться. Процес підписання декларацій триває.

Помітивши в кабінеті лікарки електронний пристрій, явно новий, кореспондент поцікавився його призначенням.

– Це ж ЕКГ-апарат! – пояснила Ірина Пенкіна. – Придбано його за кошти бюджету ОТГ. Дуже хороший, я задоволена. Робимо кардіограми, щоб оцінити стан хворих. От і сьогодні зверталася жінка з високим тиском.

– Є у нас і новенька шафа-сте-

до вузькопрофільних спеціалістів, виписують рецепти на ліки, в т.ч. які передбачені програмою «Доступні ліки» (безкоштовні ліки в аптеці, за які платить держава), та медичні довідки. Із цих міркувань краще обирати лікаря, який практикує поруч з вами, – це скоротить час на дорогу».

Також МОЗ роз'яснює: «Заклад, в якому працює сімейний лікар, терапевт чи педіатр, отримує оплату за обслуговування кожного пацієнта, який уклав з ним договір. Тож, йдучи до лікаря, пам'ятайте, що це не безкоштовна послуга, за яку маєте покласти «подяку» в кишеню лікарю. Це медична послуга, за яку заплачено з ваших податків».

Віктор ІВАНЕНКО

«Поліцейського» поклали біля школи

Штучні дорожні нерівності («лежачі поліцейські») – винахід американців. Ще з початку ХХ століття в США таким чином змушують водіїв зменшувати швидкість на певних ділянках доріг. У той час Сполучені Штати переживали бурхливу й масову автомобілізацію, і фермери, чий господарства розташовувалися поряд з доро-

гами, непокоїлися за свою зручність. Нині «лежачих поліцейських» кладуть біля пішохідних переходів, у житлових масивах, поряд з школами і дитсадками. Нещодавно штучна дорожня нерівність з'явилася й біля володимирівського корпусу ліцею «Нова школа». Про це подбала Катеринівська сільська рада.

ОГОЛОШЕННЯ

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 № 555, Катеринівська сільська рада повідомляє про початок громадського обговорення щодо врахування громадських інтересів у проекті містобудівної документації: «Оновлення та внесення змін до Генерального плану та зонінг с. Володимирівка», з 05.09.2020 р., до 25.09.2020 р.

Замовник містобудівної документації – Катеринівська сільська рада.

Розробник містобудівної документації – фізична особа-підприємець Пеняць Тетяна Олексівна.

Детально із матеріалами проекту містобудівної документації можна ознайомитися на сайті <https://katerynivska-gromada.gov.ua>

Весело, спортивно, по-домашньому

Обознівка відсвяткувала День села

Цьогоріч через карантин обійшлося без традиційних концертів і масових заходів. Святкові заходи пройшли в різних локаціях – відповідно до віку та інтересів публіки.

Зокрема, відбулися товариський волейбольний турнір між молодіжними командами Володимирівки й Обознівки, турнір з настільного тенісу (аби спортивні заходи пройшли на належному рівні, постарався невтомний Сергій Вітряченко, вчитель фізкультури ліцею «Нова школа»). Для дітей проведено розважальну програму та майстер-клас з виготовлення сувенірів (цьому мистецтву навчав ієромонах місцевого монастиря Сава Редько). Душевним було засідання клубу людей старшого покоління «Сімейний вогник». На відкритому майданчику показано кінофільм.

«Було натхненно, весело,

спортивно та по-домашньому», – йдеться в одному з відгуків в фейсбуці про День Обознівки. А організували й провели його працівники центру культури, до-

звілля та спорту Катеринівської сільської ради та Обознівського СБК. Звісно ж, свято не вдалося б, якби не обознівці – щирі, активні, креативні.

Новини з футбольних полів

0:0 – з таким рахунком завершилася зустріч на футбольному полі команд «Кристал» і «Веселівка» (на знімку). Матч відбувся в рамках третього туру другого кола чемпіонату з футболу, організованого Соколівською сільською радою.

Тим часом триває чемпіонат Кропивницького району з футболу. Післязавтра, 20 вересня, на полі в Катеринівці зустрінуться «Огнепор» і команда Первозванівської ОТГ. Початок – о 10 годині. Прийдіть на матч, підтримайте своїх!

Коли учневі невтямки, навіщо йому математика

Раїса Балашова – одна з найдосвідченіших педагогів ліцею «Нова школа». Вчителює з 1979 року, після закінчення фізико-математичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту. Чому саме на фізмат поступала? Цим передусім поцікавився я, зустрівшись з Раїсою Василівною.

– Математика подобається з дитинства, – відповіла вчителька. – Сама я – з Грузького, там і школу закінчила. Викладав арифметику нам Петро Денисович Власюк, директор. Задачі були дуже цікаві, у них шло про речі й явища буденного життя. Коли задача попадалася дуже складна, я піднімала на ноги домашніх. Батько, який бухгалтером працював, іноді й на роботу йшов з думкою, як розв'язати мою задачу. Вчилася я старанно, в шкільному атестаті – п'ятірки, тільки з фізкультури – четвірка. Тому й золотої медалі не дали, срібну отримала.

– Закінчивши педінститут, влаштувалася в Новоукраїнському районі, – продовжила Балашова. – Три роки вчителювала там. Потім переїхали – уже заміжня була, перша дитина народилася – в Олексіївці. Тут працював зоотехніком в колгоспі брат, Анатолій Васильович Нікітін, покійний вже.

За словами Раїси Балашової, коли вирішили перебраться в Олексіївку, суттєве значення мала така обставина: тут вчителів забезпечували житлом.

– Головою сільради була Наталія Іванівна Куйда. Запросила мене на розмову, пообіцяла, що сільрада купить будинок. Згодом ми отримали те житло. Задоволені були. Сільрада ще й виділяла вчителям на зиму по тонні вугілля, так званого самопалу. Ох і курило ж воно в грубі! – пам'ятає вчителька.

Як розповіла вона далі, тоді, на початку 1980-х, олексіївську школу саме очолив Микола Жарун, змінивши на директорському посту Федора Медведєва.

– Микола Єрофійович був і добрим, і принциповим. Під його керівництвом добре працювалося. Та й з іншими директорами були гарні стосунки, – запевнила вчителька математики. Вона назвала тих керівників – Анатолія Леміша, Валентину Зубову, Юрія

Беспєку, Вікторію Токар. Дуже тепло Раїса Василівна відгукується про Зубову:

– Валентина Іванівна – прекрасна людина, висувала однаково високі вимоги до нас і до себе. Нині вона на пенсії, та не забуваємо про неї, поздоровляємо із святами.

– Коли я сюди прийшла працювати, школа біденька була, – Раїса Василівна має на увазі матеріально-технічне забезпечення закладу. – Поки головою колгоспу не став Михайло Іванович Яцканич. Він приділяв велику увагу школі. Колгосп давав продукти, щоб учні харчувалися. А нас, вчителів, забезпечував зерном. Михайло Іванович казав: треба дати сільському вчителю можливість, щоб курку тримав удома, не їздив у місто по яйця. Я з чоловіком одразу тут завела господарство. Бувало, й по дві корови тримали. Молоко й продавали. Бо вчительська зарплата

та невелика – сто карбованців та ще десять за класне керівництво.

Так ми дійшли в розмові до головного. Я поцікавився у Раїси Балашової, якими були школярі вісімдесятих – дев'яностих років минулого століття.

– Тоді діти цікавилися матема-

тикою. Не казали, що вона їм не знадобиться в житті. У кожному класі було ядро – діти, здібніші за інших. З ними цікаво було на уроках, вони в інститути поступали. Та й трієчники старалися. Дівав математичний гурток, – розповіла вчителька.

– Мабуть, і книжку Перельмана «Цікава математика» читали на засіданнях гуртка, – припустив я.

– Аякже! – відповіла Балашова. – Коли в Кіровограді бувала, обов'язково заходила в «Школяр» (магазин «Школяр» на тодішній вулиці Леніна, де продавалися посібники для школярів і вчителів – В.К.), щоб купити дітям щось цікавеньке. Раніш усі знали теорему Піфагора. А тепер забувають її через тиждень. Зустрічаю тих, хто недавно закінчив школу, вони кажуть: «От ви примушували нас вивчати синуси, косинуси, а воно так і не знадобилося». Відповідаю: «Це ж для твого загального розвитку».

– А нас же ще й вчили рахувати на логарифмічній лінійці,

тому вираховував квадрати і куби чисел, квадратні корені тощо (автор посібника – видатний радянський математик Володимир Брадїс).

– Нема давно в програмі й таблиць Брадїса, – відповіла співрозмовниця. За її словами, з тих пір шкільні програми з математичних дисциплін суттєво спро-

щено. Та, як і раніше, Балашова старається. Переконає, що знання з математики знадобляться, коли працюватимуть, наприклад, на будівництві чи в швейному ательє. Щоправда, при вивченні складних тем діти запитують: навіщо це їм? Вчителька відповідає: щоб бути освіченими людьми, за мало вміти рахувати до десяти.

Поговорили ми й про дистанційне навчання в школі під час карантину, спричиненого епідемією коронавірусу.

– Дітям було складно засвоювати матеріал, спілкуючись з вчителем через інтернет, – сказала Раїса Василівна. – Та й не всі мають ноутбуки, доступ до інтернету. Зараз повторюємо те, що вивчалось в другому семестрі попереднього навчального року.

Реконструкцію системи опалення, інші позитивні перетворення матеріального характеру в школі Раїса Балашова пов'язує з децентралізацією.

– Бо в громаді кошти появилися на це, – знає вчителька.

На завершення розмови побажав їй, щоб у школярів не виникло сумнівів у необхідності вивчення математики.

Віктор КРУПСЬКИЙ

За кошти об'єднаної громади

Минуло три роки відтоді, як громади кількох сіл нашого району об'єдналися в Катеринівську ОТГ. Завдяки цьому їхнє фінансове становище значно зміцнілося. Так, до об'єднання бюджеті Володимирівської, Обознівської, Олексіївської сільських рад становили разом трохи більше 12 мільйонів гривень. 2018-го бюджет об'єднаної громади досяг 32,8 мільйона гривень. Цьогорічний бюджет ОТГ – 34,7 мільйона гривень. Збільшення відбулося за рахунок як податків і зборів, так і субвенцій з бюджетів вищого рівня.

Це дало змогу самоврядному органу об'єднаної громади, серед іншого, суттєво поліпшити умови, в яких навчаються школярі. Зокрема, невідомо змінилася спортивна зала в катеринівському корпусі ліцею «Нова школа» після капремонту, виконаного наприкінці 2019 року – на початку 2020-го.

Нинішнього року в олексіївському корпусі ліцею капітально відремонтовано систему опалення. Завдяки цій модернізації олексіївські учні і вчителі уже не терпітимуть

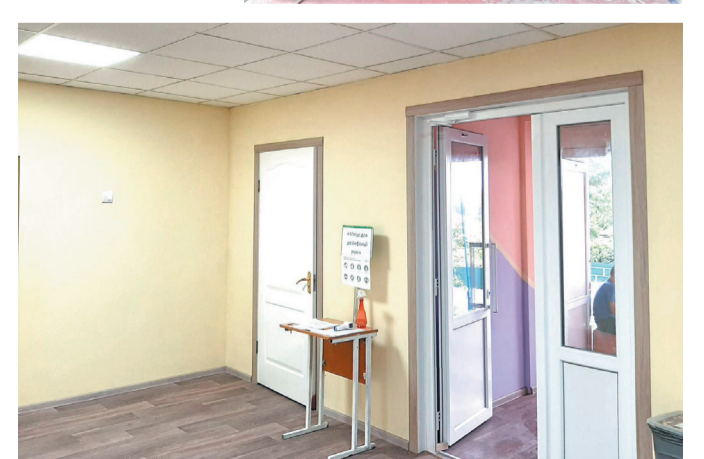

узимку незручності від нерівномірності опалення в приміщенні (в одному крилі будівлі було спекотно, в іншому – прохолодно). Планом ремонту олексіївського корпусу також передбачено полагодити фойє, спортзал (там виникла потреба в заміні старих вікон на металопластикові) та парадний вхід. Значну частину запланованих робіт виконано до початку навчального року.

Дуже змінився володимирівський корпус – там змонтовано підвісні стелі, коридорні стіни «обшито» гіпсокартоном і пофарбовано акриловою фарбою – усе за останнім словом інтер'єрної моди. (А раніше таке гнітюче враження справляли коридорні панелі, покриті олійною фарбою похмурих кольорів!) У володимирівському корпусі теж ще треба виконати деякі ремонтні роботи, заплановані на нинішній рік.

У всіх корпусах ліцею – протипожежне обладнання. У приміщеннях для першокласників – зручні одномісні парти, комп'ютерна та мультимедійна техніка, як і передбачено концепцією «Нова українська школа» (обладнання придба-

не за кошти місцевого й державного бюджетів). Заняття з природничо-математичних дисциплін проводяться з використанням інтерактивних комплексів. А володимирівський корпус, відколи утворилася Катеринівська ОТГ, ще й обзавівся новим

обладнанням для проведення уроків праці. У ліцеї, в дитсадках уже й забули про так звані добровільні фонди підтримки закладів. Харчування дітей у ліцеї – безплатне. Для їх перевезення використовуються шкільні автобуси.

Її – дев'яносто дев'ятий рік, а вона не почувается старою. Хіба що ноги трохи не слухаються, то по хаті пересувається з допомогою табуретки, а коли йде на город, то за опору їй слугує відро: переставить його вперед і робить крок, ще раз переставить, і робить наступний крок.

Зінаїда Іванівна Луханіна, жителька Обознівки, ні на кого й ні на що не скаржиться. Її оптимізму можна лише позаздрити, хоч доля її випробуваннями.

Пережити їй випало багато, тому й попросила соціальну працівницю Наталію Карлюгіну, яка нею опікується, покликати кореспондента «Нашої громади». Я охоче згодився, адже не часто випадає спілкуватися зі свідком подій, що сьогодні видаються вже дуже далекими.

І ось ми сидимо з бабою Зіною в її хаті. Вона прибралася як на свято, в кімнатах теж чисто, прибрано.

– А я на вас ще з вівторка чекаю, – розкриває «таємницю» баба Зіна.

Я не з'ясовую, чому з вівторка, бо це не головне. Головне те, що вона розповідає. Я вмикаю диктофон, слухаю й тільки інколи щось уточнюю.

Про маму

– Мама була дуже вправна в роботі. Як їй тільки все вдавалося, я й досі не знаю. Знаю, що в найтяжчі роки ми – я з дідом, її сестри й зяті – вижили завдяки їй. Вона робила і біля свиней, і їсти в колгоспі варила. А коли почалася голодовка, до нас приїхав дядько Петро Білосоцький і запитав маму, чи могла б вона пекти хліб для тих, хто ще працює. Мама відповіла: «Та чому ж, пектиму». І пекла. Щось собі залишалося. Мама ще й іншим допомагала. Пригадую, навідався до нас дядько Степан, ледь за стіну тримається. Мати насипала йому вареників. Він наївся, а мати остальні ще й дала йому із собою. Він дякував, що синочка свого нагодує, руки їй цілував.

Мама була щедрою, до останніх днів своїх ділилася з людьми усім, що мала. Була в нас така баба Мілька. Вона якось упала й калікою стала, то мама спече чи зварить щось і несе їй. Отака вона була.

Про науку

– Ми жили – по-вуличному у Випханці, а по карті – в Олександрівці. Школи в селі не було, то я ходила за дванадцять кілометрів у Первозванівку. В половоддя вся промокла й крупозним запаленням легень захворіла. То мама мене більше в школу не пустила. Сказала: «Ти й без школи обійдешся – виростеш, вийдеш заміж, хазяйкою будеш». Неграмотна я, тільки голова добре працює.

А дід, коли я до нього на піч залазила грітисся, учив мене: «Онучко, запам'ятай: будуть тебе питати: «Ти щось бачила?», відповідай: «Не бачила». «А чула?», відповідай: «Не чула». І тоді тобі в житті добре буде. Я так і робила.

– То ви хоч читати встигли навчитися? – запитую.

– Навчилася. Газету, – показує на «Нашу громаду», що лежить на столі, – читаю, правда тільки те, що великими буквами напечатано, бо дрібних не бачу, а носити очки не люблю.

Про чоловіків

– Заміж я вийшла ще до війни. Я тоді вже була в Кіровограді, робила в дитсадку нянею, а чоловік був зубним лікарем. І жили ми непогано, дочка Світлана народилася... Тільки ж він нічим мені не допомагав. Прийде з роботи, вмийється, поїсть – і за газету, читає. Хоч би чим мені допоміг, ніколи. Ні мені, ні дитині уваги не приділяв.

А ось Іван Петрович Луханін (тут баба Зіна аж лицем світліє!) – я його фамілію взяла, – був іншою людиною. Як я з ним познайомилася? В полі біля молотарки. Колись приїхала на вихідні додому й пішла в поле, бо там молотарка робила і всі дорослі були. Дівчати кидали снопи до молотарки, й так управно, що аж мені захотілося. Запитала в бригадира, чи можна спробувати. Він не заперечив, а біля молотарки Іван Петрович порядкував, ну, й по-

бачив мене. Познайомилися, а потім поженилися. Я на той час вже розлучена була.

Що за людина він був? Хороша, уважна, добра. Встане вранці першим, а потім будить мене: «Прокидайся, бджілко моя, я вже сніданок приготував». Він пік дуже смачні блини. Ніхто такі не пік, навіть мама моя. Я їх дуже любила, і він завжди мене ними радував. Коли двійко синів народилося, то займався ними й мені допомагав.

Третій чоловік, Борис Антонович Безлатній, теж був доброю людиною. Умів господарювати й з людьми ладити, не скупий був. Оце ж я в його хаті живу, він на мене її переписав.

Про секрети довголіття

– Я із роду довгожителів. Мама моя більше дев'яносто років прожила, батько їй теж стільки, ну і я ось. Цікавитесь, чи знаю я якийсь секрет довголіття? Знаю. Його мені мама відкрила. Коли вже була старенькою, казала: «Доживеш до моїх ро-

Про війну

– Чи пам'ятаю? Ну, звісно, я ж уже дорослою була. Одного разу трохи під разстрел не попала. Німець шукав дочку Іва-

– Гарні діти були в мене. Хлопці, так ті інститути покінчали. Старший інженером у колгоспі в Первозванівці працював. Помер у сорок два роки. Менший в Івано-Франків-

Баба Зіна згадує...

ків і в тебе щось заболить, то не лягай, бо вже й не встанеш. Краще роботою лікуйся». От я й лікуюся. Постійно щось роблю в хаті, на городі. Та ви самі бачите – всюди ж порядок.

За лікаря мені завжди мама була. Вона ж мене й від воспалення льогких вилікувала. Настоянками з трав. Вона знала, як їх робити, і завжди давала мені їх пити перед обідом.

– Може, готуєте собі якісь дуже корисні страви?

– Що люди готують, те і я. Борщ, люблю з квасолею, обов'язково заправлений часником. Часник все життя їм. М'ясо теж їм, тільки куряче. Дуже подобаються мені крильця, то вони мене і в борщі, і так готую. Невістка чи внуки з міста привозять. Свинину – ні, важка й довго жувати треба.

Ще я дуже довго кіз тримала. Бувало, чотири кози доїлося одразу, то молока вистачало і мені, й іншим, хто хотів. А козине молоко, самі знаєте, дуже полезне.

Узагалі, я на здоров'я не скаржуся, бо я все ж таки в достатках жила.

нових, які жили на нашій вулиці, щоб ішла на роботу. Потрапив до нас. Подумав, що це я та дівчина, почав бити мене, я аж дитину з рук випустила. Почала на роботу ходити, а потім одна бабця, яка вміла на квасолі гадати, сказала, що мені смерть грозить, що я маю ховатися. То я втекла до Клишів, і там у глинищі ніч пересиділа, потім у родичів була. Коли німці відступали, то той, що мене шукав, кинув у наш двір гранату. Слава Богу, що нікого не вбило.

Про Бога

– Усе дається людині від Бога, і я завжди звертаюся до Нього, часто молитви читаю, і Він мене чує, бо я вірю в Нього. І ви вірте в Нього, і всі люди хай вірять. Ніколи не кажіть, що Його немає, Він є, Він ось тут, – баба Зіна прикладає руку до серця. – Якщо віритимеш у Нього, то й житимеш довго й легко.

Про дітей

Я не торкаюся цього болючого для старої жінки питання, адже знаю, що їй судилося пережити всіх трьох дітей своїх. Але вона сама нагадала про них.

ську в інституті викладав. Ішов, а бандити дівчину били, то він кинувся її обороняти. Оборонив, а сам не врятувався, від побоїв у лікарні помер.

Баба Зіна просить подякувати через газету всім, хто їй допомагав і допомагає. Про Наталію каже, що коли вона навідується до неї, то їй здається, що сонце сходить.

– Желая їй і всім сімейного щастя, крепкого здоров'я й любові, – каже баба Зіна.

Я збираюся прощатися, але баба Зіна кличе на свій город. З Наталею Карлюгі-

ною допомагаємо їй дістатися невеличкої доглянутої діляночки. Там і справді немає ні бур'янини. А з урожаю – тільки дві маленькі дині, все інше вже зібрано.

...За кілька днів я почую її голос в телефоні (допоможе набрати мій номер Наталія):

– Я ж забула вас днями пригостити, то ви хоч по груші через місяць приїдьте. Груші зимові, солодкі, як мед.

Звісно, я пообіцяв приїхати...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Збільшили штрафи за ухилення від армії

Верховна Рада прийняла закон, яким збільшила штрафи за ухилення від армії для призовників і військовозобов'язаних.

При порушенні військового обліку військовозобов'язаним, а також тим, хто потрапляє під призов, і резервістам доведеться заплатити від 510 до

810 грн. До цього стягували від 85 до 119 грн. При повторному вчиненні порушення, згідно з новим законом, доведеться викласти від 850 до 1700 грн.

За порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію – штраф від 1700 до 3400 грн і

для посадових осіб – від 3400 до 5100 грн. Повторно – від 3400 до 5100 грн, для посадових осіб від 5100 до 8500 грн.

Якщо призовники, резервісти та військовозобов'язані навмисне зіпсують військово-облікові документи, їх чекає штраф від 510 до 850 грн, за

повторне порушення - від 850 до 1700 грн.

Ухилення від призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, на військову службу за призовом осіб з-поміж резервістів в особливий період буде каратися позбавленням волі на термін від 3 до 5 років.

Олімпійський тиждень у ліцеї

З 1994 року в Україні в другу суботу вересня відзначається День фізичної культури і спорту. Мета – популяризація спорту, здорового способу життя.

болісти Олег Блохін та Ігор Беланов. Визнана в світі і українська школа художньої гімнастики. Зірками цього виду спорту свого часу були Ірина Дерюгіна й Лариса

тьох інших знають у всьому світі. Захоплюються ними й учні нашого ліцею «Нова школа». Та й самі охоче займаються фізкультурою, спортом. Перед Днем фізкультури й

Україна здавна багата спортивними талантами. На початку ХХ століття весь світ захоплювався нашим борцем Іваном Піддубним. Багато перемог здобули українські спортсмени, виступаючи в різних видах спорту у складі збірних команд СРСР. Легенди українського спорту – стрибун Сергій Бубка (35 світових рекордів), фут-

Латиніна. Всього українські спортсмени здобули понад чотирихсот олімпійських медалей. Нині на спортивно-небосхилі України – нові зірки. Боксерів Володимира і Віталія Кличків, плавчиху Яну Клочкову, гімнастку Ганну Безсонову, легкоатлетку Жанну Пінтусевич, тенісиста Андрія Медведєва, футболіста Андрія Шевченка та бага-

спорту в ліцеї пройшов олімпійський тиждень. Відбулися змагання з волейболу, тенісу, тематичні уроки.

Долучилися до фізкультурно-спортивного свята й найменші місцеві жителі. Наприклад, в Олексіївському ЗДО «Колосок» проведено фізкультурний захід за мотивами казки «Колобок».

Комп'ютерні хроніки

«А ікони зі стін познімав?»

Статтю про Григорія Драча, жителя Олексіївки, опублікувала «Наша громада» рік тому. Ішлося про життя в окупації під час Другої світової війни (тоді Драч мешкав в Аврамівці), про роботу в олексіївському колгоспі (він і фермою завідував), про лікування серця... кока-колою (наш кореспондент не зрозумів, жартував Григорій Іванович чи всерйоз говорив). Невдовзі після того Григорія Драча не стало. А недавно, гортаючи в архіві документи партійної організації колгоспу імені Горького, автор цих рядків натрапив на згадку про Драча.

Це – протокол партійних зборів, які відбулися 27 березня 1967 року. Того дня олексіївські комуністи розглядали прохання Григорія Івановича прийняти його в КРПС. Секретар парторганізації Іван Семкін повідомив, що це він готував Драча до вступу в партію. Колгоспний механік Петро Кравченко сказав, що Драч – здібний механізатор, гідний звання комуніста. Марія Сухопар теж хвалила Григорія: мовляв, і сім'янин зразковий, і працівник. Агроном Юліан Бориславський сказав: «Знаю Драча з 1958

року. Добре працює, виконує норми, береже техніку». Були й запитання до кандидата. Наприклад: чи познімав ікони зі стін у хаті? Драч запевнив, що ікон немає. Його прийняли.

7 травня 1968 року відбулися спільні збори комуністів колгоспу імені Горького і радгоспу «Лісний». Учасники зібрання обговорювали постанову квітневого пленуму ЦК КРПС «Про актуальні проблеми міжнародного становища і боротьбу КРПС за згуртованість комуністичного руху». З доповіддю виступила секретар райкому партії А.Медведєва. Ішлося, серед іншого, про китайських комуністів, які, на думку радянського керівництва, зайняли неконструктивну позицію – не погоджувалися із засудженням в СРСР культу Сталіна, із зовнішньою політикою Радянського Союзу, спрямованою на мирне співіснування з капіталістичними країнами. Сільські партійці засудили позицію китайської компартії і схвалили курс КРПС.

Протокол партзборів, які відбулися 15 травня 1968 року, зайвий раз підтверджує:

КРПС контролювала не тільки громадське життя в країні, й виробничі процеси. Ішлося про роботу колгоспного автогаража. Завідувачеві дісталось за неналежне керівництво.

5 жовтня 1969 року олексіївські комуністи прийняли в свої лави Віру Чмихун. Усі її хвалили. Щоправда, Бориславський вказав на деякі недоліки в роботі агронома Чмихун: фрукти не обробляються засобами від шкідників, а на некондиційну продукцію – поганий попит. Ішлося й про збиральну кампанію. Ухвалили: закінчити збирання соняшника до 15 жовтня, кукурудзи й цукрового буряка – до 20 жовтня, вивезти буряк на приймальні пункти до 1 листопада, закінчити оранку до 1 листопада, поставити худобу в стійла до 10 жовтня.

14 жовтня 1968 року олексіївські комуністи шптели одного зі своїх за пияцтво і втрати при збиранні соняшника.

16 лютого 1970 року вони розглядали заяву Валентини Євтушенко про прийом її в партію. Іван Семкін зауважив, що Валентина Федорівна добре вчилася в школі,

добре працює в колгоспі. В. Гриценко сказала: «Вона – ще й активний читач нашої бібліотеки». Валентину прийняли в КРПС. На тому ж зібранні комуністи постановили: «Зобов'язати бюро систематично підвищувати почуття персональної відповідальності кожного комуніста за стан партійної і трудової дисципліни, виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 100-річчя з дня народження Леніна». (Оцініть стиль документа!)

26 травня 1970 року на партійних зборах червоний один з комуністів, який попався в нетверезому стані на роботі. Питання було сформульоване суворо: про дотримання комуністичної моралі. Любителю випити оголосили догану.

9 жовтня 1970 року в парторганізації олексіївського колгоспу проводилися вибори секретаря і його заступника. Секретарем знову обрали Івана Петровича Семкіна. Його заступником став Микола Васильович Коряк.

За матеріалами Державного архіву Кіровоградської області підготував Віктор КРУПСЬКИЙ

Ваше здоров'я

Неймовірні властивості шпинату

Шпинат – корисний, смачний і низькокалорійний листовий овоч. Окрім того, цей продукт володіє неймовірними властивостями. В цій рослині – наші здоров'я, сила та довголіття, адже в ній міститься багато мікроелементів.

Вітамін К. Продукт багатий на вітамін К, який необхідний для здоров'я крові, утримання кальцію в кістках (профілактика крихкості і переломів кісток – остеопорозу), захисту судин від "окам'яніння", тобто від відкладання кальцію.

У тих, у кого раціон багатий вітаміном К, на 36% нижче передчасна смертність, на 46% нижча смертність від раку, і на 48% нижча смертність від хвороб серця та судин.

Фолати. Необхідні для "збірки" нормальної конструкції ДНК, тобто їх присутність в раціоні знижує ризик мутацій і розвитку раку. Фолати необхідні людям, які

приймали антибіотики та сульфаніламідні, в яких порушена нормальна мікрофлора кишечника, людям з онкозахворюваннями, які проходять променеву терапію. Дефіцит фолатів знижує імунітет і підвищує ризик інфекцій.

Нікотинамід. Без цієї сполуки клітини не "дихають", вона відновлює ушкоджені судини, підси-

лює чутливість до інсуліну, зменшує запалення, і атрофію м'язів, зокрема, серцевого. А ще покращує пам'ять.

Альфа-ліпоева кислота (вітамін N). Є бальзамом для печінки, допомагає їй очищати організм від різних токсинів. Посилює дію інсуліну, допомагає утилізувати глюкозу в м'язах, уповільнює розвиток інсулінорезистентності та цукрового діабету 2 типу, знижує ризик ускладнень – катаракти, макулярної дистрофії сітківки ока.

Кальцій. Кальцій у шпинаті, в комбінації з іншими сполуками допомагає ефективно працювати м'язам, допомагає мітохондіям синтезувати енергію у вигляді молекул АТФ, передавати нервові імпульси (швидка реакція).

Дякували медсестрі

Колись у Грузькому діяла дільнична лікарня. У газеті «Молодий комунар» за 23 жовтня 1960 року розповідається про одну з працівниць того закладу – Любов Пойду.

Повідомляється, що в книзі лікарняний скарг і пропозицій більшість подяк – на адресу Пойди.

Тойчесто вдома Сливовий пиріг

1 яйце, 170 г цукру, 200 г вершкового масла, 500 г борошна, 7 г розпушувача, 60 г сметани 20%, 800 г слив «узорка», кориця і ванілін – за смаком.

Яйце розтерти з ваніліном і цукром. М'яке вершкове масло додати до яєчної маси і добре перемішати. Додати просіяне борошно з розпушувачем. Все добре перемішати, додати сметану, перемішати ще раз. Замісити м'яке еластичне тісто (можна додати ще борошна). Поставити в холодильник на 30–40 хв. Розділити тісто на дві частини, 1/3 частину тіста прибрати в холодильник. Сливи промити, обсу-

шити, вибрати кісточки і нарізати на дольки. Розкачати тісто і викласти в прямокутну форму, зробити невеликі бортики. Зверху на тісто розкласти сливи, посипати цукром і меленою корицею. Другу частину тіста розкачати, нарізати ножем тонкі смужки і розкласти зверху на сливи у вигляді сітки. Випікати при температурі 220°C, 35–45 хв. Готовність пирога визначити зубочисткою.